

Homilie Kerstmis 2019 - Toon Suffys SJ

Het is weer Kerstmis. Ieder jaar opnieuw vieren wij dat kerstfeest en de hele wereld viert mee. Maar het feest is gecommmercialiseerd en het heeft zijn oorspronkelijke betekenis verloren. Dat zeggen diepgelovige christenen, katholieken en protestanten.

Vinden wij dat ook? Als wij dat ook vinden, wat zitten wij dan hier in de kerk te doen? Is het enkel uit traditie, uit vroomheid, uit sociale druk (we moeten hier zijn omwille van de familie? Waarom zijn wij hier?

Misschien is er toch ieder jaar met kerstmis weer dat kleine sprankeltje hoop dat onze wereld kan veranderen. Of misschien is er een beetje heimwee naar onze kinderjaren toen wij kerstfeest konden vieren zonder vragen te stellen, zonder er problemen in te zien.

Maar wij zijn nu hier. Kunnen wij dit jaar weer een zin en betekenis geven aan Kerstdag. Wij verlangen dat ons hart weer aangesproken wordt door een God die zich kwetsbaar opstelt om onze liefde aan te spreken.

in de advent dit jaar vroeg ik mij af waarom dat feest elk jaar weer terugkomt. Waarom heeft God, toen Hij als mens op aarde kwam, de wereld niet meteen veranderd en liefdevol, meelevend, vol vrede en vol vreugde gemaakt? Of met andere woorden, waarom verandert de komst van God in onze wereld zo weinig in onze wereld?

Om daar een antwoord op te hebben, moeten wij naar onszelf kijken. Hoe snel veranderen wij? Als jonge man heb ik leren roken. Ik heb er tien jaar over gedaan om het weer af te leren. Hoe moeilijk is het om een slechte gewoonte af te leren? Wij zijn met een 7 miljard mensen op deze aarde. Hoeveel moeite kost het om op een nadere manier te gaan leven, op een andere manier met elkaar om te gaan. We hebben 75 jaar vrede in West-Europa. Maar in de hele wereld is er oorlogstaal en oorlogsleed.

En er komen steeds nieuwe problemen bij. De laatste decennia zijn we gevoelig geworden voor ecologie: eerbied voor de schepping, eerbied voor de natuur en het leefmilieu van mensen. Het is goed dat Jezus Christus elk jaar opnieuw als een hulpbehoevend kind naar ons toekomt om ons hart liefdevol te maken voor elkaar, voor onze wereld. Een pasgeboren kind maakt ons tot mensen van goede wil.

Stel je voor dat God als volwassen mens zou gekomen zijn: wij zouden Hem niet zo welwillend hebben ontvangen. Maar dat kind in Bethlehem: het ontdooit het hart van eenvoudigen, van de herders, en van hooggeplaatsten: de koningen, de wijzen uit het Oosten.

Zo wil God ons elk jaar weer maken tot mensen van goede wil. De kwetsbaarheid van het kind in de kribbe verandert ons.

Het is goed om in deze kerstdagen rond te kijken of je geen veranderde mensen tegenkomt. er zijn ook vandaag mensen die van goede wil worden.

Dat kan zijn in je gezin, waar je veel voor elkaar doet. Het kan zijn op straat, in de supermarkt wanneer mensen vriendelijk zijn tegen elkaar. Je kan ze zien in die vele initiatieven om goede doelen te steunen: initiatieven voor zieken en eenzamen, voor daklozen, vluchtelingen. Er is in deze tijd van het jaar kans te over om een goed hart te tonen.

Misschien zijn er zelfs in het wereldnieuws momenten dat je voelt dat er mensen van goede wil aan het werk zijn. Denk maar aan die brandweermensen in Australië die hun best doen om het leven, de have en het goed van hun medemensen willen beveiligen.

Wanneer wij zo naar de wereld kijken, zal de vreugde van Christus naar ons toe komen: wij zullen God aan het werk zien, wij zullen God zien mensen worden in heel kleine dingen, zoals in een pasgeborene.